

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
10. juni 2004

Forenede sager T-153/01 og T-323/01

Mercedes Alvarez Moreno
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – hjælpeansat – konferencetolk – artikel 74 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne – beskæftigelsens ophør«

Fuldstændig gengivelse på fransk.....II - 719

Angående: Påstand dels om annullation af Kommissionen skrivelser af 13. og 23. februar 2001, hvori sagsøgeren blev underrettet om, at det ikke længere var muligt for Kommissionen at ansætte konferencetolke på over 65 år, dels om tilkendelse af erstatning.

Udfald: Sag T-153/01 afvises. I sag T-323/01 annulleres afgørelsen af 23. februar 2001. I øvrigt frifindes Kommissionen i sag T-323/01. I sag T-153/01 bærer hver part sine omkostninger. I sag T-323/01 betaler Kommissionen sagens omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – søgsmål – akt, der indeholder et klagepunkt – begreb – skrivelse, der må anses for en afvisning af fremtidigt at ansætte en konferencetolk som hjælpeansat omfattet af artikel 78 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne
(Tjenestemandsvedtægten, art. 91)

2. Tjenestemænd – ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte – hjælpeansatte – freelance-tolke omfattet af artikel 78 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte – fastsættelse af en ufravigelig aldersgrænse hvad angår kontrakter begrænset til specifikke dage – artikel 74 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte uanvendelig
(Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, art. 74 og 78)

3. Tjenestemænd – søgsmål – erstatningssøgsmål anlagt, uden at der i overensstemmelse med vedtægten er gennemført en forudgående administrativ procedure – afvisning
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

4. Tjenestemænd – institutionernes ansvar uden for kontraktforhold – tjenestefejl – urigtig fortolkning af en vedtægtsbestemmelse ikke i sig selv en tjenestefejl

5. Tjenestemænd – søgsmål – erstatningssøgsmål – annullation af den anfægtede ulovlige retsakt – passende erstatning af den ikke-økonomiske skade
(Tjenestemandsvedtægten, art. 91)

1. Der foreligger kun akter eller beslutninger, der kan gøres til genstand for et annullations søgsmål, når foranstaltningerne har retligt bindende virkninger, som direkte og umiddelbart berører sagsøgerens interesser ved en væsentlig ændring af hans retsstilling.

Dette er tilfældet med en skrivelse som svar på en ansøgning fra administrationen til en person, der har haft kontrakter som freelance konference-tolk, som er reguleret af artikel 78 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, der, selv om skrivelsen ikke henviser individuelt til den pågældendes specifikke situation, objektivt bør fortolkes som et udtryk for institutionens afvisning af at ansætte ham på ny på grund af hans alder.

(jf. præmis 56, 61 og 62)

Henvisning til: Retten, 19. oktober 1995, sag T-562/93, Obst mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 247, og II, s. 737, præmis 23; Retten, 13. juli 2000, sag T-87/99, Hendrickx mod Cedefop, Sml. Pers. I-A, s. 147, og II, s. 679, præmis 37.

2. Det fremgår af en læsning af artikel 78, stk. 1, sammenholdt med stk. 3, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, at bestemmelserne i afsnit III i nævnte ansættelsesvilkår kun finder anvendelse på hjælpeansatte, der ansættes som konferencetolke i henhold til nævnte artikel, for så vidt som de udgør vilkår, som ikke er dækket af de ansættelses- og aflønningsvilkår, der er fastsat i den aftale, der er indgået i medfør af stk. 1.

Hvad angår en kontrakt, der er begrænset til specifikke dage, er ansættelsens ophør et karakteristisk og uundværligt vilkår ved ansættelsen af tolken, der er uadskilleligt forbundet med denne kontrakt. Det følger heraf, at artikel 74 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, der vedrører de tilfælde, hvorunder ansættelsesforholdet for en hjælpeansat ophører, nødvendigvis udgør en af de bestemmelser i afsnit III i nævnte ansættelsesvilkår, som de bestemmelser, der finder anvendelse på hjælpeansatte tolke til samlingerne, gør undtagelse fra.

Henset til den specifikke karakter af ansættelsesforholdet for nævnte tolke kan deres alder i øvrigt ikke udgøre en relevant faktor ved udførelsen af deres arbejde, således at deres ansættelsesforhold bør indeholde en aldersgrænse, der, såfremt den ikke udtrykkeligt er fastsat, bør være den, der er indført ved bestemmelserne i førnævnte artikel 74.

(jf. præmis 82, 84-86 og 89)

3. Inden for rammerne af klageadgangen i henhold til vedtægtens artikel 90 og 91 kan et erstatningssøgsmål, som udgør et selvstændigt retsmiddel i forhold til et annulationssøgsmål, kun realitetsbehandles, såfremt der forud har været gennemført en administrativ procedure ifølge vedtægtens bestemmelser. Denne procedure er forskellig, afhængig af, om det tab, der kræves erstattet, er forvoldt ved en akt, der indeholder et klagepunkt i vedtægtens artikel 90, stk. 2's forstand, eller ved en af administrationen udvist handlemåde, som ikke har karakter af en afgørelse.

I det første tilfælde skal den pågældende inden for den fastsatte frist indgive en klage til ansættelsesmyndigheden over vedkommende foranstaltning. I det andet tilfælde skal den administrative procedure derimod indledes ved indgivelse af en ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, med krav om erstatning og skal i givet fald følges op af en klage over afslaget på ansøgningen.

Når der er en direkte forbindelse mellem et annulationssøgsmål og erstatningspåstanden, kan denne admitteres som accessorisk til annulationssøgsmålet, uden at der nødvendigvis forinden skal være forelagt ansættelsesmyndigheden en ansøgning om erstatning for det påståede tab, og uden at der skal være indbragt en klage over det udtrykkelige eller stiltiende afslag på ansøgningen. Såfremt det påståede tab derimod ikke skyldes en retsakt,

der kræves annulleret, men en række fejl og undladelser, som administrationen hævdes at have begået, skal den administrative procedure ubetinget indledes med en ansøgning til ansættelsesmyndigheden om at erstatte dette tab.

(jf. præmis 99, 100 og 102)

Henvisning til: Retten, 15. juli 1993, forenede sager T-17/90, T-28/91 og T-17/92, Camara Alloisio m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 841, præmis 46; Retten, 28. juni 1996, sag T-500/93, Y mod Domstolen, Sml. Pers. I-A, s. 335, og II, s. 977, præmis 64 og 66.

4. Administrationens vedtagelse af en urigtig fortolkning af en bestemmelse i vedtægten, og, analogt, af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte udgør ikke i sig selv en tjenestefejl.

(jf. præmis 105)

Henvisning til: Domstolen, 13. juli 1972, sag 79/71, Heinemann mod Kommissionen, Sml. 1972, s. 147, org.ref.: Rec. s. 579, præmis 11; Retten, 9. juni 1994, sag T-94/92, X mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 149, og II, s. 481, præmis 52.

5. Annullation af den anfægtede retsakt kan i sig selv udgøre en passende og principielt tilstrækkelig genoprettelse af den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren kan have lidt. Herefter må annullation af en institutions afgørelse om ikke længere at ansætte hjælpeansatte konferencetolke på mere end 65 år, der ikke indebærer nogen negativ bedømmelse af sagsøgerens kvalifikationer, anses for at være en passende erstatning af den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren kan have lidt.

(jr. præmis 106)

Henvisning til: Domstolen, 7. februar 1990, sag C-343/87, Culin mod Kommissionen, Sml. I, s. 225, præmis 25-29; Retten, 26. januar 1995, sag T-60/94, Pierrat mod Domstolen, Sml. Pers. I-A, s. 23, og II, s. 77, præmis 62.